

Tussen expressie en gebruiksvriendelijkheid

Renaat Vinckier

Boven op een heuvelrug in Leuven staat het nieuwe kantoor van Pleegzorg Vlaams-Brabant en Brussel. Met zijn witte buitengevel met blauwe accenten springt het direct in het oog. Doordat de verdiepingen (een vierkant wit volume) op kolommen staan, vertoont het sterke gelijkenissen met de Villa Savoye van Le Corbusier.

De bezoekerstoegang ligt op straatniveau en oogt als een doodgewone auto-inrit, maar is tegelijk de toegang voor fietsers en voetgangers. Die laatste komen toe in een knusse, huiselijk aanvoelende ontvangstruimte die zorgt voor een zachte overgang tussen binnen en buiten. Daarna moeten bezoekers langs een smalle en benauwende trap en twee donkere parkingverdiepen naar de eigenlijke onthaalruimte. Doordat de muren puur uit glas bestaan geeft deze ruimte een enorm gevoel van openheid en opluchting vanaf het moment dat je binnenkomt.

De trap wordt niet alleen ingezet voor de verticale circulatie maar vormt ook de overgangszone naar de tuin. Doordat de buitenwand uit glasdallen bestaat is er altijd contact met de tuin. De twee bovenste verdiepingen zijn volledig ingericht als kantoren. De indeling is hier logisch en rationeel. Alle kantoren liggen aan de rand van het gebouw, waardoor optimaal gebruik gemaakt wordt van de lichtinval. In het midden zitten de ondersteunende functies. Een systeem van dubbele circulatie langs de kantoren geeft medewerkers de mogelijkheid zich snel af te zonderen om bijvoorbeeld gevoeligere telefoongesprekken te voeren. De ontvangstruimte op de werkvloer vande eerste verdieping kreeg een dubbele hoogte waardoor

deze zeer ruim aanvoelt ondanks de bescheiden oppervlakte. De dubbele hoogte zorgt ook voor een direct contact met de tweede verdieping.

Eenmaal terug buiten kom je op een pleintje met nog twee andere gebouwen; dit om de indruk te wekken van een dorp en een menselijke schaal. Waar het hoofdgebouw een vrij bescheiden architecturale expressie heeft, profileert het paviljoengebouw zich met een meer uitbundige expressie. Het is een weerspiegeling van de dubbele functie van het gebouw. Eén deel bestaat uit gespreksruimtes, een ander deel doet dienst als ontmoetingsruimte voor de kinderen en hun (pleeg)familie. De gespreksruimtes hebben dezelfde expressie als het hoofdgebouw; de ontmoetingsruimte wordt dan weer gekenmerkt door het hellend dak. Het is een uitdaging om de bewegingsvrijheid voor de medewerkers te garanderen en voldoende privacy voor de ouderkindgesprekken. De architecten probeerden hierin te voorzien door een poort te installeren die de ontmoetingsruimte voor ouders en kinderen visueel afsluit van de rest van het gebouw. Je bent dus wel visueel afgesloten, maar je kan natuurlijk nog horen wat er zich in de andere ruimte afspeelt.

Het project maakt een afweging tussen een architectuur die rekening houdt met de verschillende gebruikers en een sterke architecturale expressie. Die laatste krijgt hier soms de bovenhand. Zo is er de poort die niet echt voldoende privacy geeft en is er de smalle en benauwende trap. Desondanks blijft het Kantoor Pleegzorg Vlaams-Brabant en Brussel een sterk en gebalanceerd ontwerp dat zeer op prijs wordt gesteld door de gebruikers.